

ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 3, 10237 ΑΘΗΝΑΙ

Προσωπ. Αρχ-Αν
12.11.98

Αγαπητε Κωστα,

σου στέλνω συνοπτικό σημείωμα σχετικό με την φορο-
λογία των χορηγιών, βγαλμένο από προχθεσινή επιστο-
λή του ΟΜΕΠΟ στα μέλη του. Σημασία έχουν, φυσικά, τα
νουμερά κι όχι αν ο Σύλλογος αυτός θα επιβιώσει.

Ειδικότερα για την περίπτωση του Μεγαρου Μουσικής
(που δεν είναι ιδιωτική επιχείρηση ή σωματεία αθ-
λητικό-ψυχαγωγικό -- μα οργανισμός του οποίου την
πολιτιστική λειτουργία εγκρίνει και χρηματοδοτεί
το κράτος) αγγίζει τα όρια του γελούλου:

Τα πολιτιστικά δρωμένα στο Μεγαρο Μουσικής (εκδη-
λώσεις, εκδόσεις, εκπαιδευτικά κλπ κλπ) δεν τα χρη-
ματοδοτεί το Κράτος στο σύνολο τους. Για να καλυψώμε
την δράση αυτή, φροντίσαμε να βρισκόμε χορηγίες τόσες
ώστε η εικόνα --για την φετεινή περίοδο-- να είναι
Κράτος 45%, Εισοδημια 25%, Χορηγίες 30%, πράγμα πρωτο-
φανές για οιονδηποτε κρατικό οργανισμό!

Οι χορηγίες προέρχονται από ιδιωτικές επιχειρήσεις,
από Τραπεζές, από ιδιώτες που τις προσφέρουν σαν ά-
τομα+οχι μέσω επιχειρήσεων τους.

Ερχεται ξαφνικά το Κράτος, κι ενώ υπάρχει ο διεθνής
πληθωρισμός στα πολιτιστικά, επιβάλει (ακούσον!) φο-
ρο ακίνητου περιουσίας ... στο οικοπεδο που πάρε-
χωρησε.

Και παίρνει το 20% των χορηγιών!!

Εννοείται ότι πρέπει να δώσω μάχη (επι προγράμματων
ήδη αποφασισθέντων -- κι εν μέρει συμβατικά δεσμευ-
τικών) για να βρω αφενός χορηγίες υπερτερές του
φορολογούμενου ποσού. Αλλά κυρίως, για να πείσω τον
όποιον χορηγό, ότι το Κράτος δεν αντιμαχεται τα δικά
του δημιουργήματα, εφόσον δεν προκειται περί ιδιωτι-
κής θεατρικής επιχείρησης....

Το επιχείρημα του Γιαννου (μην ανοιξώμε ορεξείς) είναι
σάθρο, αφού το Μεγαρο είναι Οργανισμός που λειτουρ-
γεί υπό την εποπτεία του.

Ο Βενιζελος το αντιλαμβάνεται, το ...φροντίζει... κλπ
Τα λογία περισσεύουν. Εσύ αντιλαμβάνεσαι το θέμα.

Δυσκοι
Χρυσή

Το πρώτο μεγάλο πλήγμα που δέχθηκε ο ΟΜΕΠΟ – και ο θεσμός της χορηγίας γενικότερα – από την εφαρμογή (από 1.1.97), του Ν. 2459/97 [ΦΕΚ 17^Α/18.2.97] με τον οποίο «ο δωρητής οφείλει να παρακρατήσει φόρο με συντελεστή 20% στο πάνω από 100,000 δραχμές ποσό της δωρεάς ή χορηγίας...» Οι συνέπειες του χορηγοκτόνου αυτού νόμου γίνονται κάθε μέρα πιο ορατές και πιο επώδυνες.

Για να έχετε μια πιο σαφή εικόνα, σας παραθέτουμε τα στοιχεία που έχουμε από το Ταμείο Παρακαταθηκών & Δανείων, σχετικά με τη κίνηση, τα τελευταία δυόμισι χρόνια, της αμιγούς χορηγίας – της χορηγίας, δηλαδή, που από το Καταστατικό του προωθεί ο ΟΜΕΠΟ:

1996	-	Σύνολο διακινουμένων χορηγιών	Δρχ. 3,115,354,360.-
1997	-	« « «	Δρχ. 491,570,000.-
1998	-	(Α' εξάμηνο) « «	Δρχ. 44,253,720.-

Η δραματική αυτή πτώση της αμιγούς χορηγίας είχε ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση και το μαρασμό του ΟΜΕΠΟ. Τώρα οι χορηγίες γίνονται, ως επί το πλείστον, με άλλα

ΣΣΕΚ-φόρος αμειψιότητας
ωφελισμίας

«κομμουνιστική»
αδελφότητα
αυτοκρατορίας
και ιδιαιτερότητας
αποδοχία της
δωρεάς (αποδω
φορολογείται)

**Σημείωμα για τις συνέπειες της φορολογήσεως
των χορηγιών και της ακίνητης περιουσίας
των κοινωφελών και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων**

Όπως είχε εγκαίρως προβλεφθεί το λάθος της φορολογήσεως των χορηγιών για πολιτιστικούς, κοινωφελείς ή φιλανθρωπικούς σκοπούς, που επέβαλε η σημερινή κυβέρνηση, είχε αμέσως τις αρνητικές επιπτώσεις της χωρίς να υπάρξει σοβαρό εισπρακτικό όφελος για τον κρατικό προϋπολογισμό. Οι χορηγίες για πολιτιστικούς σκοπούς σύμφωνα με υπολογισμούς του ΟΜΕΠΟ συρρικνώθηκαν κατά 70%, ενώ τα κοινωφελή και φιλανθρωπικά ιδρύματα έχουν περιέλθει σε δεινή οικονομική θέση, μια και δεν μπορούν πλέον να ανταποκριθούν στις μέχρι τώρα υποχρεώσεις τους, αφού και οι χορηγίες μειώθηκαν ή σταμάτησαν, ενώ προσετέθη και η φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας τους, που είναι συνήθως βασική πηγή εσόδων για τη συντήρησή τους.

Μολονότι η παρούσα κυβέρνηση (και ιδιαίτερα ο κ Πρωθυπουργός) διακατέχεται από ζωηρό ενδιαφέρον για την βελτίωση της ποιότητας ζωής και ιδιαίτερα των εισοδηματικά ασθενών πολιτών, αλλά και από κοινωνική ευαισθησία έναντι των αναξιοπαθούντων, η φορολόγηση των χορηγιών και της ακίνητης περιουσίας των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων οδήγησε στο αντίθετο αποτέλεσμα. Στην χειροτέρευση της ποιότητας ζωής και στην επαύξηση της δυστυχίας των αναξιοπαθούντων.

Ως προς τις χορηγίες δεν έχει γίνει προφανώς κατανοητό, ότι οι χορηγοί ακόμα και όταν εκπίπτουν την χορηγία τους από το φορολογητέο εισόδημά τους, δεν έχουν προσωπικό περιουσιακό όφελος, αφού αποστερούνται το ποσό της χορηγίας ή δωρεάς τους ούτως ή άλλως.

Συνεπώς, είναι προϊόν λαϊκίστικης ανοησίας το λεγόμενο ότι συμφέρει τους χορηγούς να δωρίζουν χρήματα, αφού εκπίπτουν από το φορολογητέο τους εισόδημα. Αλλά, όταν κάνω δωρεά ή χορηγία 100 εκατ. δρχ. έστω και αν εκπεσθούν από το φορολογητέο εισόδημά μου, ούτως ή άλλως μειώνεται το εισόδημά μου κατά το ποσό αυτό. Αν δεν χορηγούσα τα 100 εκατ., ακόμα κι αν φορολογούνταν κατά 40% (ανώτατη κλίμακα), και πάλι θα μου έμενε καθαρό πρόσθετο εισόδημα 60 εκατ. Άρα δεν υφίσταται φορολογικό κίνητρο για χορηγία. Αντίθετα η φορολόγηση της χορηγίας συνιστά ισχυρό αντικίνητρο για να μην προβώ σ' αυτήν. Διότι δεν φθάνει που θα μειωθούν τα εισοδήματά μου κατά 100 εκατ. δρχ. (το ποσό της χορηγίας μου), καλούμαι επιπλέον να πληρώσω και 20% φόρο, δηλαδή άλλα 20 εκατομμύρια. Αυτή η φορολογική τιμωρία των χορηγών εξασθενεί την χορηγική τους διάθεση, πράγμα που αποβαίνει σε βάρος των πολιτιστικών και φιланθρωπικών ιδρυμάτων, που αποστερούνται την οικονομική τους ενίσχυση.

Η αποδοχή της λύσεως ανάγκης που υιοθέτησε η κυβέρνηση, δηλαδή με τη φορολόγηση των αποδεκτών των χορηγών, ναι μεν άμβλυne τις αρνητικές συνέπειες της φορολόγησης σ' ό,τι αφορά τους χορηγούς, όμως αποδυνάμωσε οικονομικά τους επιχορηγούμενους. Έτσι οι αρνητικές επιπτώσεις απέβησαν σε βάρος της ποιότητας ζωής και του πολιτισμού της χώρας μας, αφού περιορίστηκαν οι χορηγίες και συνεπώς τα διάφορα φεστιβάλ, εκθέσεις, συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις ποιότητας,

πλήθος καλλιτεχνικές δημιουργίες, που στηρίζονταν στη γενναιοδωρία των ενδιαφερομένων για στήριξη της τέχνης και του πολιτισμού, έστω ακόμα και από ματαιοδοξία.

Δυστυχώς, η κατάσταση αυτή επιδεινώθηκε και από τη φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας των πολιτιστικών και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, που ενώ είδαν το εισοδήματά τους να συρρικνώνονται από τον περιορισμό των χορηγιών, ήδη πλήττονται ακόμα περισσότερο από την δυσβάστακτη επιβάρυνσή τους με την φορολόγηση των ακινήτων τους. Ενδεικτικά αναφέρομε ότι οι «Φίλοι της Μουσικής» και ο «Οργανισμός Μεγάλου Μουσικής Αθηνών» επιβαρύνθηκαν με φόρους επί της ακίνητης περιουσίας τους και επί των χορηγιών ύψους πλέον των 200 εκατ. δρχ. το 1997, που φυσικά απομείωσαν τα διαθέσιμα κονδύλια για την παροχή πολιτιστικού έργου (ήδη τα προγράμματα εκδηλώσεων του ΟΜΜΑ έχουν επικινδύνως συρρικνωθεί). Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα για τα φιλανθρωπικά ιδρύματα. Ενδεικτικά και πάλι αναφερόμαστε στην περίπτωση της «Ελεήμονος Εταιρείας Αθηνών» που συντηρεί από το 1864 το ευφήμως γνωστό Γηροκομείο-Πτωχοκομείο της. Το κόστος περίθαλψης κατά φιλοξενούμενο άτομον ανήρχετο πέρυσι σε 267.000 δρχ. μηνιαίως. Εκαλύπτετο από τα τροφεία που κατέβαλλαν οι τρόφιμοι κατά 75.000, τα μισθώματα από τα ακίνητά τους κάλυπταν άλλες 105.000 δρχ. το μήνα και οι δωρεές και λοιπές πηγές εισοδημάτων κάλυπταν τις υπόλοιπες 87.000 δρχ.

Με τη φορολόγηση που επεβλήθη από τη σημερινή κυβέρνηση ο μεν φόρος εισοδήματος μείωσε τα καθαρά έσοδα εξ ακινήτων κατά 39.000 δρχ. περίπου το μήνα ανά τρώφιμο και η φορολόγηση των χορηγιών και δωρεών κατά 50.000 δρχ. Άρα δημιουργήθηκε ακάλυπτο έλλειμμα 90.000 ανά τρώφιμο μηνιαίως, πράγμα που σημαίνει, ότι ή θα πρέπει να περιορισθεί ο αριθμός των τροφοίμων του Γηροκομείου κατά το 1/3 ή να μειωθεί το νοσηλευτικό και υπηρετικό προσωπικό και να υποβαθμισθεί το σιτηρέσιο και η νοσηλεία των γερόντων και πασχόντων. Άρα δραματική μείωση της ποιότητας της ζωής τους, αποκλεισμός από τη φιλοξενία μεγάλου αριθμού από εκείνους που ζητούν καταφύγιο στο Γηροκομείο και μείωση του αριθμού του προσωπικού, άρα επαύξηση της ανεργίας (μήπως η αύξηση του αριθμού των ανέργων, που υπερέβησαν το 10% του ενεργού πληθυσμού οφείλεται εν μέρει και σ' αυτή την ασύνετη φορολόγηση των χορηγιών, την δέσμευση και της ακίνητης περιουσίας των χιλιάδων μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων; Ας το σκεφθεί κι αυτό η κυβέρνηση. Όπως, επίσης ας σκεφθεί το ενδεχόμενο η διαρροή ψήφων από το ΠΑΣΟΚ να οφείλεται στους εκατοντάδες χιλιάδες τροφοίμους, που είναι τα θύματα αυτού του φορολογικού λάθους της κυβερνήσεως).

Το ενδεχόμενο αντεπιχείρημα, ότι τα προκύπτοντα από της φορολόγηση αυτή έσοδα διατίθενται από το ίδιο το κράτος υπέρ πολιτιστικών και φιλανθρωπικών σκοπών και ότι συνεπώς το κράτος αναπληρώνει τη

συρρίκνωση της ιδιωτικής πολιτιστικής και φιλανθρωπικής πρωτοβουλίας δυστυχώς δεν ισχύει. Πέρα από το γεγονός ότι δεν υπήρξε καμιά πρόσθετη κρατική επιχορήγηση προς εκείνους τους φορείς πολιτιστικού και φιλανθρωπικού έργου, που αποστερήθηκαν από τις χορηγίες και επιβαρύνθηκαν με τη νέα φορολογία, και ο ίδιος ο πενιχρός προϋπολογισμός του υπουργείου Πολιτισμού, καθώς και τα τεράστια ελλείμματα του υπουργείου Προνοίας το αποδεικνύουν.

Άλλωστε είναι πασίγνωστο, ότι με τη γνωστή άθλια κατάσταση στον τομέα της δημόσιας διοίκησης και αν ακόμα υπήρχε και πρόθεση και διάθεση αντίστοιχων πρόσθετων κονδυλίων, το αποτέλεσμα θα ήταν πολύ υποδεέστερο σε σύγκριση με εκείνο που αποδίδει η ιδιωτική πρωτοβουλία. Επιπλέον και το σχετικό κόστος θα ήταν πολλαπλάσιο εκείνου των πολιτιστικών και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, καθώς όπως είναι γνωστό στα ιδρύματα αυτά προσφέρεται ανιδιοτελής εθελοντική εργασία από πλήθος φιλόνητων ιδιωτών, ενώ το κράτος δεν διαθέτει υπαλλήλους, που να προσφέρουν φιλανθρωπικό και πολιτιστικό έργο, χωρίς μισθό.